

Italijansko. Vlada bode Abesincem morala plačati do osem milijonov lir. Toliko so bojda pri Abesincih zajeli laški ujetniki. No, drugod takemu plačilu pravijo vojna odškodnina. Tudi se v kratkem uredi meja med Abesinijo in laško naselbino v Afriki.

Nemško. Cesar Viljem in bavarski princeregent Luitpold sta izdala ostre naredbe zoper dvoboj pri častnikih. Dozdaj so se namreč častniki za vsako malo reč pretepavali.

Rusko. Car je imenoval grofa Muravjeva ministrom unanjih del. — Car in carica sta oni dan odpotovala v Livadijo ob Črnem morju. Svojim namestnikom v vojaških rečeh je car imenoval velikega kneza Mihaela, namestnikom v civilnih rečeh pa Pobedonosceva. Da je Pobedonoscev dosegel tako čast, temu se vse čudi.

Srbsko. Pred tednom se je kraljev očka Milan vrnil zopet v Beligrad, kamor ga že dve leti ni bilo. Očka gotovo potrebuje denarcev, bržčas pa tudi hoče uplivati pri preosnovi ustave, katero hoče dognati novo ministerstvo Simičevo.

Črnogorsko. Danes slavi vladarska rodbina svojo dvestoletnico. Prišli so v Cetinje zastopniki okrajev ter častitali knezu ter se rodbini zahvalili, da je tako skrbno varovala svobodo Črne gore in državo povečala.

Turško. Sedanjega sultana bojda hočejo nekatere velevlasti odstaviti in spraviti na prestol kacega njegovega sorodnika. — Na Kreti se kristijani zopet pripravljajo na ustajo. Vsled tega se je na Grškem oglasilo že čez dva tisoč prostovoljcev, ki hočejo iti krečanskim kristijanom na pomoč.

Špansko. Španci tolažijo sebe in svoje prijatelje z novico, da bode ustaja na Kubi in Filipinskih otokih kmalu zadušena. Na Kubi se hoče udati Špancem Maksimo Gomez, vodja ustašev, ker med ustaši ni več reda in navdušenosti.

Za poduk in kratek čas.

V podzemeljskem Rimu.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

Kolikokrat so po tej cesti nesli po noči pogrebeci razmesarjena telesa mučencev k večnemu počitku v katakombe! Kolikokrat so se po tej cesti pomikale trume vernih kristijanov natihoma proti katakombam k službi božji, kjer so dobili pomoč in tolažbo za mučeniško smrt, ki jih je morda že drugi dan zadela! Po tej cesti je prišel v Rim veliki apostol narodov, sv. Pavel. Pri vsaki stopinji si lahko misliš: tukaj so nekdanj hodili mučenci, svetniki, apostoli.

Po celi poti srečavamo imenitne krščanske spominike. Komaj se pri »koloseju« obrnemo na desno, že stoji pred nami slavolok cesarja Konstantina, nema priča veličastne zmage krščanstva nad paganstvom. Postavilo ga je rimsko starešinstvo, ko je Konstantin sijajno premagal hudobnega Maksencija pri milvijskem mostu.

Ko gremo kake četrte ure dalje, zagledamo na desni strani starinsko cerkev sv. Nereja in Ahileja. Ta dva svetnika sta bila služabnika imenitne rimske gospe Domitile, ki je bila v bližnji zlahti s cesarjem Domicijanom. Krstil jih je sv. Peter sam. — Vsi trije so umrli zaradi Kristusove vere mučeniške smrti.

Ta cerkev nas posebno spominja sv. Petra. Ko je bil dolgo časa v železje uklenjen v mamertinski ječi, napravile so mu rjave verige hude rane na nogah. Ko so ga izpustili iz ječe, so mu kristijani v naglici obvezali rane. Med potom so mu pa preveze odpadle in tako rane ponovile. To se je zgodilo tam, kjer dandanes stoji

cerkev sv. Nereja in Ahileja. — V tej cerkvi se še hrani star kamenit stol, na katerem je nekdanj sedel papež sv. Gregorij Veliki.

Tej cerkvi nasproti — na levi strani ceste — stoji cerkev sv. Siksta, kjer je sv. Dominik ustanovil prvi samostan dominikanskega reda. Za nekaj korakov gre na levo stran ozka cesta, tako zvana »latinska cesta«, h cerkvi sv. Janeza »v olju«. Tukaj je cesar Domicijan dal sv. apostola Janeza vreči v hotel vrelega olja.

Polagoma se nam že kažejo ob straneh ostanki nekdanjih grobov rimskih velikašev, a ne moremo se muditi pri njih, ampak hitimo dalje. — Kmalu pridemo do mestnega zida in vrat sv. Sebastijana. Pri teh vratih, na levo, je nekdanj stal tempelj paganskega boga Marta, kjer so kristijane večkrat silili, da žrtvujejo maliku, kakor beremo v življenju mučencev. Od tega templja ni ostalo ničesar. — Ostanki grobov se nam kažejo vedno gosteji. Kmalu pridemo do razpotja. Jedna cesta gre na desno, imenuje se ardeatinska cesta, Apijeva cesta pa zavije nekoliko na levo.

To razpotje nas spominja znamenitega dogodka. Ko je cesar Neron začel preganjati kristijane, zaprli so tudi sv. Petra v ječo. Toda Peter je jetničarje sprco-brnil h krščanski veri in ti so ga izpustili iz ječe. Spominjajoč se besed Kristusovih: »Če vas preganjajo v jednom mestu, bežite v drugo«, hotel se je tudi Peter umakniti rokam Neronovim, da bi drugod oznanjeval Kristusov evangelij.

Neke noči se je tedaj skrivaj napotil iz Rima. Korakal je po Apijevi cesti in prišel do razpotja. Tukaj se je imel odločiti, kam se naj obrne; ali na desno naravnost k morju, od koder bi se lahko odpeljal na Francosko ali na Špansko oznanjevat evangelija, ali pa na levo dalje po Apijevi cesti v spodnjo Italijo, kjer bi se lahko prepehjal na Jutrovo, morda nazaj v Antijohijo ali v Jeruzalem.

Toda to ni bila volja božja. — Ravno na tem razpotju mu pride nasproti Kristus. Peter ga hitro spozna in ga začudeno vpraša: »Gospod, kam greš?« — »V Rim, da me bodo znovič križali« — bil je odgovor, in prikazen je izginila. Peter pa je hitro spoznal, kaj to pomeni, vrnil se je nazaj v Rim, kjer je kmalu potem na križu umrl za svojega Gospoda. — Na onem mestu, kjer je Peter srečal Gospoda, stoji priprosta, majhna cerkvice z napisom: »Domine quo vadis«, t. j.: Gospod, kam greš? (Dalje prih.)

Smešnica. A: »Kako ste vendar mogli biti tako nespametni, da ste dali temu Deželi svojo hčer v zakon; saj vendar veste, da je preživel dve leti v ječi?« — B: »Meni je rekel, da le poldrugo leto!«

Razne stvari.

Domače. (Naša tridesetletnica.) Prihodnjo soboto, dne 16. januarja, bode minolo ravno trideset let, odkar izhaja »Slov. Gospodar«. Vsled tega izide o svečnici naš list v krasni, slavnostni izdaji.

(Zaradi volitev) v državni zbor vršijo se dogovori in »Slovensko društvo« skliče kmalu zaupne može v Maribor, da se postavijo kandidati.

Predsedništvo.

(Župnijska knjižnica) se je v nedeljo, dne 10. jan. ustanovila v Šmartinu pri Šaleku. Zanimanje tamošnjega vrlega ljudstva za njo je veliko.

(Zahvala.) Gospa Apatova je plačala Ojstriškej soli letnino za društvo sv. Mohorja. Bog ji povrne stoterokrat, otrokom pa daj več takih prijateljic in prijateljev! — Šolsko vodstvo Sv. Jurij ob Taboru.